

Megváltoztatjuk a rendszert

Gyerünk, táncolj!
Állj le harcolni!
Ma este megváltoztatjuk a rendszert
Igen, ez a természetes áramlat, rendben
És végre kitör a zavarosból
ki a fejből, ki a legmélyebb rejtekből is
Az ismeretlen összhangra rátalálva
a káosz lett a rend
A fejlődés megöli a lelkedet

Mikor a nyugalom erősebb a mozdulatnál, és a csend erősebb a hangnál
hallgatjuk a dallamot, amit senki sem játszik
Semmit sem akarunk
Semmit sem kapunk
De ez az a hatalmas pillanat, igen
Ez a helyes út
Hallod, ahogy a folyó áramlik?
Igen, hallod!

A rossz kérdéseket teszed fel magadnak
És nem érdekelnek a válaszok
Úgy teszel, hogy mindig a másik legyen a jó
A halálosztó gépezet része vagy
Nincs egyetlen hely sem, ahol elbújhatnál
Állj, rossz korszak isteneit kergetem
Kifutok az időből
Az idő megöl

Reményeid egyre lejjebb és lejjebb adod, egyre csak őrlődsz és őrlődsz
És elveszíted a hitedet önmagadban
Kénytelen vagy feladni a hűségedet a te szeretett hitedben
A káoszért, ami a rend
A fejlődésben nem hiszel

Mikor a nyugalom erősebb a mozdulatnál, és a csend erősebb a hangnál..
Hallod, ahogy a folyó áramlik?
Hallod?

Bolondok

Vesztegetjük az időnket nagy illúziókra
A falnak beszélünk
De Jerikó falai sosem omlanak le
Már rég eladtuk a trombitáinkat
A legjobb, amit tehetünk, a változás
Egy bombabiztos terv
Elolvastuk a könyveket, megvolt az esélyünk
Csak egy táncra jöttünk erre a Világra

Szóval táncoljatok, mind, Ti bolondok
A haraggal telt pohár kitöltve
Szóval táncoljatok, mind Ti bohócok
Igyatok egy kortyot, mielőtt meghaltok
Szóval táncoljatok

A politikusok felnyitották a szemem
A demokrácia csak hazugság
Amíg elég gazdagok vagyunk
Minden kormány értünk fog dolgozni
Vérszívókat táplálunk ezen a Világon
Mi vagyunk az elsők, mindenki más csak harmadlagos
Semmi reményünk, megvolt az esélyünk
Egy utolsó táncra jöttünk erre a Világra

7 pecsét
7 trombita
7 pohár
7 sorscsapás
7 angyal
Skarlátvörös fenevad
A nagy parázna
Hit és igazság
Vissza az elejére
Felhasználó profiljának megtekintése

Beethoven

Reszket a város, de csendesnek tűnik
Valami rettenetes készülődik, de harc még nem látszik
Beethoven
Te tudsz a sorok között olvasni, ez több mint aminek látszik
Felkeltettek, de nem tudod, mire kell várnod
Beethoven

Beethoven, a spanyolcsizmák visszatérnek a városba
Amikor a tudatlanság és a félelem elhallgattatja a szajhákat, és a bezárja a füleket
A csapatok úton vannak, mikor besötétedik Európában
Ez egy lelkiállapot, vak vezet világtalant

Beethoven
Firka a sírkövön
Zsidó disznó, kifelé!
a fajgyűlölet eredménye egy újabb leégetett ház
Beethoven
Egy sárga, vérző ember fekszik az utcán, de senki sem tesz semmit
Beethoven

Beethoven, a spanyolcsizmák visszatérnek a városba

Amikor a tudatlanság és a félelem elhallgattatja a szájakat, és a bezárja a füleket
A csapatok úton vannak, mikor besötétedik Európában
Ez egy lelkiállapot, vak vezet világtalant

És egy szürke napon, mikor az áramlat csak nő, és nem tudnak gátat vetni neki
Amikor a hideg, keresztüldöfött, tollas testek ordítanak
Zuhannak le az égből, mintha egy óriási felhősarló darabolta volna fel őket
Az emberiség szétszórt osztaga beledöf
Pontosan a rég elfelejtett, felkavart
Madártalan repülések éterébe

Beethoven, a spanyolcsizmák visszatérnek a városba
Amikor a tudatlanság és a félelem elhallgattatja a szájakat, és a bezárja a füleket
A csapatok úton vannak, mikor besötétedik Európában
Ez egy lelkiállapot, vak vezet világtalant
Beethoven, a spanyolcsizmák visszatérnek a városba

A múlt démonai végül úgyis visszatérnek
Ezek most ötletesebbek, mint régebben,
Hogy maradhatnál ki a szégyen rendjéből?
Hogy tehetnéd, hogy nem veszel tudomást róla?
Beethoven, a spanyolcsizmák visszatérnek a városba
Beethoven, a spanyolcsizmák visszatérnek a városba
Beethoven, a spanyolcsizmák visszatérnek a városba
Beethoven, a spanyolcsizmák visszatérnek a városba

A felemelkedés napja

Ezekben a napokban teljesedik ki a gonosz
Ez az a Világ, ahol a kín és a hírnév az úr
Ez az erkölcstelenség kora
Eljött a terror és a szenvedés ideje
Engedd csak be őket, és rémálmot építenek neked
Mutasd meg nekik, te bolond, hogy ez nem csak egy üres ígéret
Íme itt a legszörnyűbb kiszolgáltatottság álruhája
Eljött a terror és a szenvedés ideje

Meg akarom lovagolni a hírnév hullámain
Üvölni akarok a szerelem áramlatában
Bele akarok fulladni a dühöngő viharba
A bolondokkal akarok lenni a forgószélben

Csinálj, amit akarsz, és halj meg, mikor akarsz
Az ártatlanok vérében akarunk gázolni
Át akarjuk szelni a csodák óceánját
A rég várt álmokban akarunk élni

Küldd be az élősködő bohócokat a lovaikon
Küldd be az idiótákat és léptesd elő őket
Küldd be a saját készítésű szörnyeidet

Küldd be mind, és adj egy esélyt nekik

A legédesebb zenére akarunk táncolni
Szajhákkal akarunk játszani az esőben
Hirdetjük az Úr legutolsó kísértéseit
A kín és a hírnév keresztjében

Lehetetlen álmom

Néha oly furcsának tűnik,
ahogy érzek irántad,
Az életem nyugodt és szabad lett
És amikor rám mosolyogsz:
Ez az a különleges szerelem
az a fajta szabadság, amit még sohasem éreztem

És nem kell, hogy költő legyek
nem kell, hogy hős legyek
mikor minden mit tennem kell, hogy örökké szeresselek
Önmagam kell hogy legyek,
és nem az az idegen, aki egykor voltam
a lehetetlen álmomban

Keresztbe teszem az ujjaim
sohasem akarom elveszíteni
ezt az új szerelmet, ami annyira éltető
(Angyalom), annyira szeretlek!
A szívem eddig csak rózsa a köröket
A démonok csak ámitottak, de végre félrelöktem őket

És nem kell, hogy költő legyek
nem kell, hogy hős legyek
mikor minden mit tennem kell, hogy örökké szeresselek
Önmagam kell hogy legyek,
és nem az az idegen, aki egykor voltam
a lehetetlen álmomban

Parádé

A tömeg hallgat
az anya könnyekben
zászlók csattognak a csendben
és a himnusz csak egy szomorú blues ezekben az időkben

Fellobogózva, békésen fekszik
Miféle békére gondolsz, mikor a fiúk visszatérnek?

Élő közvetítés a TV-ben
Úgy halt meg, akár egy hős

De nem a semmiért halt meg, kedvesem
A haláláról készült videó körbejárja a földet

Fellobogózva, békésen fekszik
Miféle békére gondolsz, mikor a fiúk visszatérnek,
Koporsókban

Vissza a tömegbe
Egy lány elköszön a fiútól
a fiútól, aki parádézva megy a mennybe
És a lány minden szemrehányása a kormányt illeti

Élő közvetítés a TV-ben
Úgy halt meg, akár egy hős

Mikor a fiúk parádézva mennek a mennybe, barátom
Minden szemrehányás Téged illet!
Téged!

Nem furcsa?

Nem furcsa, hogy amit lerombolunk,
Azt ölelnénk
És elhagyjuk,
Amire vágyunk?
Ez szégyen!
Nem furcsa,
Hogy mosolygunk
Mikor belül sírunk?
És senki sem tudja, mit keresünk itt
És hová tartunk
Nem furcsa?
Olyan jók tudnánk lenni együtt!
Nem furcsa, hogy megosztjuk, amit utálunk?
Hogy összetörjük, amit szeretünk?
Ez szégyen!
Nem furcsa, hogy amikor imádkozunk, egyben árulók is vagyunk
És senki sem tudja, miért élünk
Miért vagyunk ilyen kemények,
Mikor olyan törékenyek vagyunk
Nem furcsa?
Nem furcsa, hogy még tudunk álmodni
Azt kívánom, hogy senkise érezhesse azt a mély szerelmet, amit mi éreztünk
Az élet csak egy álom, az élet csak egy álom
Minden könny nem lehet hiábavaló, ha elsöpri a kint
Elmossa a szégyent, ha összefogunk
Az élet csak egy álom, az élet csak egy álom
Nehéz elhinni, hogy több ezer év múltán
A Világ még mindig vérben és könnyekben fuldoklik

Fejlettebbek vagyunk, mégis elkövetjük ugyanazokat a hibákat
Kutya kutyát eszik, patkányok versenyeznek
Túl régóta küzdünk és nem haladunk sehová
Amíg a gyűlölet és a félelem minden, amit elértünk
Nem bírom tovább, mikor nézem a híreket!
Muszáj összefognunk, különben mind elveszünk!!!

Azok az arany délutánok

Azok az arany délutánok, amelyeken oly könnyen siklunk át
Mindkét evezőnkkel és némi ügyességgel, kicsi karokat használva
Amíg a kicsi karok hiábavaló szándéka, hogy vezessenek bennünket
Ah, gonosz hármass!
Egy óra ebben az álmos időben
Könyörögni egy meséért, egy lélegzetről, ami túl gyenge, hogy megmozdítsa a
legkisebb pihét
És mit ér egyetlen vékony hang három ordító hanggal szemben?
És hirtelen, a csend lesz a győztes
Képzletben egy álmat üldöznek, melyben
gyerekek haladnak csodák földjén,
Vad és új
Egy barátságos csevegés egy madárkával vagy szörnyel, és a fele igaz
És mikor a történet a végéhez közeleg, és a képzelet forrása is kiapad
És már alig tud küzdeni, hogy a tárgynál maradjon
A legközelebbi alkalomra, legközelebb, mikor a boldog hangok sírnak
Így nőnek a mesék Csodaországban, ilyen lassan, egyesével
Ilyen furcsaságok jönnek ki a műhelyből, és mostanra elkészült a mese
És a kedves legénység haza kormányoz minket a lenyugvó nap alatt

Oh, Patti

Patti nem tarthatja meg,
vissza kell adnia
A világ nagy hely és ő retteg
Ha megcsókolod,
vissza kell csókolnia
Ki nem állhatja az ingyen csókot
oly magányosan
Miközben játszik
mindazzal, mit csereberélt
nem törődve a tömeggel
Az ő világa nagy hely
tele játékkal, fiúkkal és teddy macival
De semmi sincs ingyen,
az anyja is megmondta neki
És Pattinek nagyon nagy szíve van
nagyobb, mint az élete
De elfelejtette a legcsodálatosabb dolgokat

Csak ücsörög az üvegházában
És nem meri széttörni,
hogy álmai valóra válhassanak
És nekem úgy tűnik:
Patti nem tarthatja meg,
vissza kell adnia
az ő világa nagy hely és retteg
De ha szereted őt
talán elfogad téged
talán szerelmet is kaphatsz tőle ingyen
a magányában
annyira egyedül

Elefántcsonttorony

Íme a hírek
az én kicsiny rejtekemből
az édes elefántcsonttornyomból
küldtem már sok dalt Neked, sok mindenről
hatalmas Holdkutyák ugorják át a hullámokat
Delfinek játsszák végig az életüket
arany cirkuszban lányok és fáraók
bukott angyalok, hajléktalan Rómeók
Patricia parkja és bárhogy is
örök fiatalság és végtelen nyári napok
magányos lányok, zenecsarnokok, a szerelem titokzatossága

Arra az esetre,
ha nem térnék vissza
Kérlek vedd ezt az üzenetet, hogy megértsd
Arra az esetre...

Idegen vagyok
egy idegen országban
Üdv Idegen! a szabadság földjén
Üdv, Carol, a képzeletben
Oh, Istenem! Annyira egyedül érzem magam
Millió fényévre az otthonomtól
Annyira tragikusnak tűnik,
Hogy élhetnék Némethonban?
Egy másik ház leégett
Itt az idő szembenézni a kegyetlen valósággal!
Ez nem játék többé
Sorscsapások a 20. században

Arra az esetre,
ha nem térnék vissza
Kérlek vedd ezt az üzenetet, hogy megértsd
Arra az esetre...

Hit

Reggel felkelek az ágyból, hallom ezt a dalt
Valahonnan álmaimból jöhetett, nem tudom
Olyan jól éreztem magam tőle, a nap fényesen ragyogott
Istenem, szeretlek, mert nekem adtad ezt a kis dalt

Hit

Reggel
Szükségem van erre a hitre,
Hogy folytatni tudjam, igen
Adj még reményt
Sosem elég ebből az édes érzésből, adj még reményt
Oh igen, megtartom a hitet

Édes kicsi lány fekszik mellettem
Gyengéd árnyékokkal játszik a napsugár az arcodon
Gyönyörű vagy, álmodj, álmodj, édes
Fel foglak ébreszteni, ha itt az ideje!
Odaadom Neked

A hitet

Reggel
Szükségem van erre a hitre,
Hogy folytatni tudjam, igen
Adj még reményt
Sosem elég ebből az édes érzésből, adj még reményt
Oh igen, megtartom a hitet

Egy nap majd észrevesz a Teremtőm
Hazatérek végre, hosszú távollét után
És a nagy kerék csak forog, forog tovább
Az örökkévalóságba velem, a kozmikus legelőn
Ott leszek az összes barátommal együtt...

Vas János

Ha kinyitod a cellát, megsebesíted magad
A király azt mondta, ez tilos,
vagy a pokolra kerülsz
De a rab elárulta neked, hol találod a kulcsot:
a királynő szatén párnája alatt
Igen, ott kell lennie
A szerénység jó dolog, csak nem jutsz sokra vele
mikor meghozod a döntésedet
Ne félj a sötétségtől
mikor az arany labdád után vágyódsz
A tiéd lehet!
Légy biztos benne, hogy a tiéd lehet,
szóval learatod?

Lovagolj csak Vas János hátán
Több aranya van, mint bárkinek e világon
Lovagolj csak, hej-hó, Vas Jánoson

Ugorj fel a vonatra a semmi közepén
Most már szabad vagy
Pirkadattól alkonyatig
Csodává leszel
Túl sok furcsaság történt, túl sokszor néztél a napba
A hölgy azt mondja, ilyen az élet!
Sereghajtó vagy
A gyerekkori álmaik után megkapod a hulló csillagjaikat
Csak a legjobb alku után adsz nekik autogramot
És ha túl korán kezdted, és ezért túl későn állsz csak le
Légy benne biztos, hogy senki sem állít meg!
itt jön a legutolsó
O mindig veled lesz, mindig ott terem, ha kiejted a mágikus szavakat!

Egy dolog

Minden vonzeróddal, ami megadatott Neked
Etetsz a hazudságaiddal
egy csók, egy érintés, egy gyengéd simogatás, egy pillantásod
az ígéreteid és a meséid mind porrá lettek
a csillagod magasan ragyogott, uralkodásodat üresség növelte
és végül megfakult

Egy dolgot tudok
Ne beszélj,
ne beszélj ezen a hangon!
Ki nem állhatom
mikor belenézek a szemedbe
Mit gondolsz, ki vagy Te?
Túl tökéletes vagy,
de ezúttal túl messzire mentél!

Hogy lehetsz annyira biztos az értem ejtett könnyeidben?
A rafinériák és a lelki kínzások nem hatnak rám
Nem hiszek benne, hogy a szerelmünk valaha is lehet még olyan, mint egykor
Forró ölelésed nekem a mennyország volt,
de ma éjjel fáztam karjaidban

Egy dolgot tudok
Ne beszélj,
ne beszélj ezen a hangon!
Ki nem állhatom
mikor belenézek a szemedbe
Mit gondolsz, ki vagy Te?
Túl tökéletes vagy,

de ezúttal túl messzire mentél!

Néhány ember

Néhány ember úgy tesz, mintha minden az övé lenne
Néhány ember mindig kúszik-mászik
Néhány ember fizet, hogy kihasználják
Néhány ember nyomorogva végzi
Néhány ember keresi a lelki békét
Néhány ember próbál kibújni a munka alól
Néhány ember imádkozik, mielőtt gyilkol
Néhány ember gyilkol, csal az izgalomért
Néhány ember vakon követi mások nézeteit
mások meghalnak a TV-ben
Néhány ember futóhomokra építkezik
Néhány ember szemeteskukákban él
Néhány ember szerint az élet szép
Néhány ember reméli, hogy hamar itt a vég
Néhány ember harcol a helyes életmódért
Néhány ember gyűlöl élni
Néhány ember marsi életről álmodozik
Néhány ember autóbalesetben hal meg
Néhány ember eldobja magától az életet
Néhány másik nyaralni megy

Néhány ember vakon követi mások nézeteit
mások meghalnak a TV-ben
Néhány ember futóhomokra építkezik
Néhány ember szemeteskukákban él

Néhány ember hiába él és szeret
Néhány ember nem hiába, de megőrül
Néhány ember mindig nyerni akar
Néhány másik imád bűnbe esni
Néhány ember sosem tartja meg a fogadalmát
Néhány ember ostorozza a szent teheneket

Néhány ember isteníti a csillagokat
Néhány ember azt gondolja, az élet egy bohózat
Néhány ember próbál véget vetni a találkozóknak
Néhány másik haláláig talpnyaló marad
Néhány ember megtalálja a szent Grált
Néhány másik a pokolra jut

Néhány ember vakon követi mások nézeteit
mások meghalnak a TV-ben
Néhány ember futóhomokra építkezik
Néhány ember szemeteskukákban él

Néhány ember sosem kap levegőt

Néhány ember halálra issza magát

Néhány ember úgy tesz, mintha minden az övé lenne
Néhány ember mindig kúszik-mászik
Néhány ember fizet, hogy kihasználják
Néhány ember nyomorogva végzi
Néhány ember keresi a lelki békét
Néhány ember próbál kibújni a munka alól
Néhány ember

Eufória

A szívem vihara
áramlik a szememben
áramlik a szememben
katonák menetelnek a fejemben
sötét katonák
a semmiből
félelem nélkül
félelem nélkül
valaki eltávolodik tőlem
sehová sem tart
sehová sem tart
A hajó időben elhagyja a partokat
üres a kikötő, ints búcsút
kiteleptetik a szigetet
barlangfestmények süllyednek el
híres emberek utolsó szavai a levegőben
én itt maradok, te meg ott
míg a városunk lassan elsüllyed
elsüllyed
elsüllyed
(valaki becsülete)

Apolló

Mutass egy helyet, ami nem pokol
Ha van ott hely,
hagyj lélegezni
Ez minden, amire vágyom, hogy a testem ne hagyjon cserben
És ha a zene táplálja a szerelmet
Játszd csak, adj még többet
adj ki magadból mindent és kérlek, vigyél magaddal!
És ha felkelek hamvaimból
és nőni kezdek, akár a romok közt a rózsa
Az lesz a fény a sötétségben
A remény, hogy véget ér az este
Igen, egész életemben a mennybe akartam jutni
De egy hurrikán szemében ébredtem

De ha felkelek hamvaimból
és nőni kezdek, akár a romok közt a rózsa, és hazatérek

Ez egy segélykiáltás a börtönből,
ami a gyönyör rabjától érkezik
Megrészedvén a következő nemzedék véréből
Mindenkinek a jó oldalam mutattam
de a tükör immár eltörött, és láthatom a mögöttes férgeket

Talán a diadal útján jársz
Talán tiéd az igaz út
Csak adj egy lélegzetnyi helyet
ennyit kérek, ennyi kell
nekem és a furcsa barátaimnak

Mi mind egy nagyszerű csillagtesthez tartozunk
(fogd a kezem, és elviszlek innen)
és végre ott állsz a legendás függöny mögött
fogd meg a kezem, mielőtt eltűnnél a tömegben
és elviszlek innen
Itt a vége a műsornak
Nem tudom, jó voltam-e vagy rossz
Óh, szerelmem, biztos nem voltam tökéletes
De most úgy érzem magam, mint egy újszülött
fekszem a harmatos reggelben
Felnevetek az égre, mint egy bátor, új Apolló

(Fordítás: Tompa Erzsébet)